

[Alfred Jensen.]

Ministeren afviste naturligvis vore ændringsforslag. Det forekommer mig at være en mærkelig motivering, der benyttedes til afvisning af forslaget om den månedsvise regulering. Ministeren sagde: hvorfor ikke 14 dage? Ja, det kan jeg nemt svare på. For det første, fordi tjenestemændene får månedsløn, og dernæst gav jeg en saglig motivering for det, idet jeg sagde, at det var muligt at udregne et detailpristal måned for måned, og derfor er der faktisk saglig motivering nok. Når ministeren alligevel afviser.....

Første næstformand (Arnth Jensen): Den højtærede minister.

Alfred Jensen: Det står der ikke noget om i forretningsordenen.

Første næstformand (Arnth Jensen): Jeg beder det ærede medlem om at holde sig til forretningsordenen.

Alfred Jensen: Det gør jeg i allerhøjeste grad.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem må rette sig efter formandens anvisning.

Alfred Jensen: Men når ministeren alligevel ikke går ind for vort forslag, men afviser det, så må jeg tage det som udtryk for, at han ikke ønsker nogen regulering, hverken af tjenestemandslønninger eller arbejderlønninger i den kommende vinter, og det vil altså sige, at regeringen ikke har noget imod, at arbejdere og tjenestemænd kommer til at bære den første og tunge del af de prisstigninger, nedskæringen vil medføre.

Evald Christensen: Det er kun et spørgsmål til den højtærede finansminister. Hvis den højtærede finansminister udbetaler de beløb til tjenestemændene, der her er tale om, så må det være med den klausul, at hvis landstinget ikke vedtager lovforlaget, så må pengene betales tilbage. Er det klart? (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Ja, jeg synes det er klart!).

Holger Eriksen: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen forsikrede, at han ikke var valgt for at trask i hælene på regeringen, og det er jeg ikke spor i tvivl om. Tværtimod går jeg ud fra, at han er valgt for under alle omstændigheder at være i oppo-

sition til det, som regeringen søger at få gennemført, i hvert fald valgt til under alle omstændigheder at søge at bringe splid i arbejderbevægelsen ved at komme med overbud. Men når det ærede medlem så føjede til, at han var valgt for at varetage tjenestemændenes interesser, så kan jeg forsikre, at jeg og mit parti har betydelig mere føling med tjenestemandskredse, end han og det kommunistiske parti nogensinde får.

Til det ærede medlem hr. Karl Olsen vil jeg gerne sige, at det var en meget svær opgave, han havde påtaget sig, nemlig den at forsøge på at bortforklare det dybtgående modsætningsforhold, der er mellem den konservative agitation i almindelighed og det ændringsforslag, der er stillet her. Opgaven var så stor, at der ikke er noget at sige til, at det mislykkedes for ham. Jeg noterede kun med en vis tilfredsstillelse, at han erklærede sig parat til at optage drøftelser om en skatteforhøjelse, for så vidt ændringsforlaget blev gennemført, men ellers lagde jeg mærke til, at hans egentlige begrundelse for at fremsætte forslaget var den, at vi i år har gennemført en devaluering, og at man derfor kan regne med, at der vil komme en yderligere række reguleringstillægsportioner i den kommende tid. Jeg er ikke sikker på, at det er rigtigt, men hvis det skulle være rigtigt, hvorfor nøjes det ærede medlem så med at stille forslag om, at de 2½ portioner, som er givet ekstraordinært, skal omdannes til at være procentuelle? Hvis det er af hensyn til det befrygtede store antal nye reguleringstillægsportioner, der vil komme, så ville det være mere rationelt at stille forslag om ændring af selve loven, så at alle de følgende portioner kunne bygges op på den procentuelle basis. Det har det ærede medlem imidlertid ikke turdet, og derfor bliver der ingen mening i den sammenstilling, det ærede medlem gør af de forventede nye reguleringstillægsportioner og det ændringsforslag, der er stillet.

Thisted Knudsen: Jeg ønsker ikke på nogen måde at skabe vanskeligheder for denne finansminister eller for andre i fremtiden, når de står overfor forhandlinger med tjenestemandsgesandterne, og jeg fremhævede også to afgørende omstændigheder for at gå imod det konservative ændringsforslag. For det første, at finansministeren havde afsluttet sine forhandlinger med tjenestemændene. Vi bøjede os loyalt for det resultat, der var opnået. For det andet havde vi den ganske bestemte opfattelse, at statens finansielle situation